

om salg af Københavns Toldbod, nærmere betegnet Søndre Toldbod med samtlige bygninger, og i bekræftende fald, hvorfor ønsker staten at afhænde disse faciliteter?" (Spm. nr. 12).

Skriftlig begrundelse.

Af oktobernummeret 1972 af Toldbladet, som er organ for Dansk Toldtjenestemandes Forbund, fremgår det, at redaktionen ligger inde med så pålidelige oplysninger, at bladets redaktion tør vove påstanden, at salget af Københavns Toldbod bliver en kendsgerning, hvis staten og A. P. Møller bliver enige om slutsedlens udformning.

Finansministeren (Grünbaum): De nuværende bygninger på Københavns Toldbod har, som hr. Philipsen ved, længe været uhensigtsmæssige for toldvæsenet, og hertil kommer, at det er meget dyrt at holde dem i blot nogenlunde forsvarlig stand.

Forholdet er jo det, at gennemførelsen af den nye toldlov 1. april 1971 har medført den ordning, at toldpakhuse er blevet helt overflødige. Efter den nye toldprocedure har toldvæsenet kun brug for kontorlokaler.

Toldvæsenet har længe ønsket en ny bebyggelse af Københavns Toldbod. Både på finanslovforslaget for 1969-70 og på budgetoverslaget for 1970-71 var der foreslået bevillinger til projektering af en ny toldbygning, der skulle huse både tolddirektoratet og toldskolen og den københavnske lokale toldforvaltning, men som led i daværende sparebestrebelse blev dette projekt udskudt, i virkeligheden på ubestemt tid, og det er her, forhandlingerne med A. P. Møller kommer ind i billedet.

Jeg kan bekræfte, at der har været forhandlet og forhandles med rederiet om salg af Toldboden. Det er planen at sælge tre fjerdedele af arealet, således at den lokale toldforvaltning, altså de to distriktstoldkamre, der i dag ligger på Københavns Toldbod, fortsat bliver liggende dér; jeg ved, der har været nogle misforståelser omkring det punkt. Disse to toldkamre med deres omfattende ekspeditions- og kontrolopgaver skal altså fortsat være placeret på Toldbodarealet, der er særdeles velbeliggende og velegnet for udførelsen af de pågældende opgaver. Afståelsen af de tre fjerdedele af Toldbodarealet giver på den anden

side en finansiel mulighed for, at toldvæsenet på den resterende fjerdedel af arealet kan opføre en bygning på ca. 10.000 m². Dette vil dække de to toldkamres lokale behov. Endvidere giver afståelsen en finansiel mulighed for en flytning af Toldskolen, der — det ved hr. Henning Philipsen også — længe har været alt for lille og har lokaler rundt om i byen. Det vil af praktiske grunde blive tilstræbt at finde et sted til Toldskolen i nærheden af tolddirektoratet, der har lokaler i statens ejendom Strandgade 29 på den anden side af havneløbet. Det vil i øvrigt efter direktoratets ønske blive tilstræbt at give dette — altså direktoratet — mere plads i bygningen, hvor det har været siden midten af 1960'erne.

Ved den ordning, der i øjeblikket forhandles om, og som i givet fald skal godkendes af finansudvalget, vil toldvæsenets behov for tidssvarende lokaler altså blive tilgodeset, samtidig med at vi opnår en bebyggelse på dette areal, der harmonerer med den øvrige bebyggelse i kvarteret.

Henning Philipsen: Jeg takker finansministeren for bekræftelsen på mit spørgsmål og for så vidt også for svaret. Men jeg må da lige føje til, at den begrundelse, som finansministeren giver for, at man nu skulle afhænde disse arealer til A. P. Møller, finder jeg mere end tvivlsom. For jeg har ikke set nogen begrundelse, og jeg har heller ikke i finansministerens svar hørt en acceptabel forklaring på, hvorfor staten overhovedet, når man ser bort fra finansieringsmulighederne af de nye toldbygninger, skulle afhænde disse særdeles attraktive arealer. Det er det, jeg finder særdeles betænkeligt, og som jeg mener man skulle have taget højde for. Vel, det kan vi være uenige om, men det er dér, jeg ser den særdeles betænkelige del af sagen.

Må jeg så føje til, at når finansministeren siger, at toldvæsenet ønsker en ny bebyggelse, er det selvfølgelig rigtigt; og når finansministeren yderligere siger, at som den er for nærværende, er det uhensigtsmæssigt for toldvæsenet, ja hvem er det så i toldvæsenet, der siger det? For det er jo ikke det indtryk, man får, når man læser det nummer af Toldbladet, som vedrører oktober 1972, nr. 10; dér får man netop ikke det indtryk, at toldpersonalet som sådant har